

DIURNALU GLUMETIU SOCIALE-POLITICU-TOCU.

Fôia acést'a ese in tóta domineca,
— dar prenumeratiunile se priimescu
in tôte dîlele.

Pretiuu pentru Ostrunguri'a: pre anu
6 fi. pre 1/2 de anu 3 fi. pre unu tri-
luniu 1 fi. 50 cr.; éra pentru Strai-
netate: pre anu 8 fi. pre 1/2 de anu,
4 fi. pre unu triluniu 2 fi. in v. a.
Unu esemplariu costa 10 cr.

Tôte siodenicle si banii de prenu-
meratiune sunt de a se tramite la
Redatiunea direginte a diurnalului:
Aradu, Strat'a Teleki-ana, nrulu 27.

Insertiunile se priimescu cu 7 cr. de
linia, si 30 cr. tacse timbrale.

Taber'a Dictatorului providentiala.

Colo pre la Miedhi'a,
Unde-e mintea cu coci'a,
Intr'o rōbă de prostia
Siede si-o filosofia,
Si-apoi *Trapsi'a* si *Chitianu*
D'in prostia ieu de-unu banu . . . !

Dimitrieviciu sormanulu
Cu *Denescu* serg anulu
Prindu pre *Tiepeniagu* de pèru
Si-i dîcu să li fia veru,
Veru de cruce *Babesiescu*,
Si cu *Gram'a* se 'nsotiescu.

Andronicu si *Popovicu*
Vendu la brânza duoi voinici,
Iacobescu protopopu
Cu *Ionu* brânza ieu de-unu zlotu,
Care brânza pentru cina
Pep'a li-o 'nveli 'n „*Albina*.”

Popovicu, *Bogovicu*,
Se joru că-su duoi pricolici,
Er' *Horescù* s' *Versanu*,
Mihediănu si *Orsiövanu*,
Toti la *Ghen'a* 'n primaria
Protestau beti de rachia . . . !

Dar' apoi *M. Popovicu*
Si *Grozavu* prostulovicu,
Bucataru badea *Tutu*,
Duoi negiobi ca si-unu butucu,
Cu *Popescu Pleviciovitia*
Sberu ca si o pilaritia . . . !

Bravo! tabera vestita.
Toti cu mintea necioplita,
Pentru *Babesiu* capitanu
Luati toti larfa de tiganu, —
Cà la noi scimu că-o să fia
Risu grozavu de-asiè prostia . . . !

Vasiesu P.

Suveniri de caletoria.

II.

Tiér'a lui *Popu-János*. Capital'a Polo-
jeniloru. Lun'a bachanaleloru, a 7 di
dupa ospetiulu brasiovenescu.

Dómne d-dieutiule! de multu nu ti-am scrisu nemic'a
bade „*Gur'a Satului*” pentru concetatiunii dtale. Sciu că te
ai saturatu de acceptatu; si te vei fi miratu cumu am po-
tutu tacè asiè multu. Eh bien! acum voiu să-ti respundu,
sà-ti impartasiescu o multfime de lucruri totu „providentiali;”
dar' te rogu lasa-me numai pre incetulu, nu me luá de gu-
leru, că-su cam confusu si tarbacitu de capu, ca toti cei ce
se potienescu de beuturi bune si indulcite pre la ospetie.

Sà mi incepu dara pre incetulu suvenirile de capetu
cu ajutoriulu ministriloru provedintiei d'in Pest'a si a netreb-
niciloru mucenici d'in Lugosiu si Orade; sà potu esi pana
in capetu bine si curatu, ca aurulu strecuratu, cu sufletulu
nepetatu, ca „marele si neobositulu” *Babesiu* d'in delegatiuni
si sínóde.

O! d-dieule, tiucutiū gur'a! de ai sci tu bade „*Gur'a*
Satului,” că ce viétia am mai dusu de atunci pr'in paradi-
sulu Chinei. Dieu, mi lipsescu cuvintele, ma neci in lecsi-
conulu lui *Cattarigu* nu le aflu; apoi si candu le asiū aflá,
totu nu ti-asiū potè descriè intru unu stilu poeticu cumu
asiū dori pentrucă . . . -su cam tarbacitu, vream a díce
cam ametitu de capu, inse nu pentru lectur'a cea mare. . .
ti-oiu spune indata de ce. . .

In o séra candu-mi petrecream mai bine, unu servito-
riu, séu vorbindu pre romanescu — unu inasiu-mi aduce
o carte. Adres'a erá: Pré maritalui, stralucitului si neobo-
sitului domnu, Magnificentiei Sale *Eremitululumei* alias
Pintea viteazulu, mare literatu si diurnalistu romanu, able-
gatu díetale, asesore consistoriale, ablegatu la siepte sínóde

de ritulu gr. or. ortodocsu, marele aperatoriu alu ortodoxiei, etc. etc. etc. . . . cu profunda plecatiune in Pensîonopole, Chin'a.

Mai tremurai de bucuria la priimirea acestei clasice scrisori, nu intru atatu pentru aceste frumoase *titulusiuri* frumoase, că-ci vi-am spus altadata că-su cam republicanu ala Andrásy, si cari altcumu vorbindu cu modesti'a indatinata le si meritezu, — tremurai de bucuria, pentru-că ast'a fû prim'a scrisore (carte) romanésca ce o primii in Chin'a. Abiã o potui desface de bucuria si . . . dar' sà ti-o impartasiescu intréga că-ci e fôrte interesante; ausculta: „*Magnificentissime dle Pinteã Viteazulu!*”

Decandu ne ai lasatu si ai plecatu pr'in lumea larga, lumea pre la noi s'a intorsu cu fundu 'n susu. Scii că lumea ast'a e rotunda ca o frigare si lunga ca unu globu. Era odata tempuri, candu romanii se luptau contr'a ungurilor (pardon! hunilor), candu nescce demagogi fanatici si smintiti in capatina se luptara chiaru si cu arme de lemnu si de otielu contra unguriloru. In 1848. nescce omeni cu greulusiu in capu ca *Barnutiũ, Baritiũ, Siulutiũ*, si mai scie hantatarulu cãti lunatici, facura pre bietulu poporu prostu de a se adunã la Blasiu, ma cei mai multu si pre proslavitulu nostru parinte ortodoxu *Siagun'a-lu 'nebumira*. Astadi credu că Escelenti'a Sa n'aru mai face acea prostia. .

La Blasiu in locu de a intinde o mésa incarcata cu totu felulu de bucate si beuturi alese, la cari sà se ospete, sà se imbratiosieze, sà se sarute cu fratii unguni, si sà intinda o hora mundra de uniune cu tíera lai Arpadu, in locu de a proclamã intre éljenusiuri o fericire ca in sínulu lui Avramu . . . i-au pusu dr. . . de a facutu contrariulu. . Ma dupa aceea nescce copii ca *Iancu, Azente, Balintu, Groz'a, Buteanu* s. a. au cutediatu a se opune si atotu-poterniculu *Kossuth*.

Dar' acea era smintita a trecut. Si lauda ceriului că acei smintiti s'au impucnãtu. Pre acesti remasi i-omu regulã noi. N'omu mai lasã sà pôrte ei lumea de nasu. Noi dóra vremu pace cu scumpii nostrii frati cu pintini. . Si acést'a pace, am buna sperantia in geniurile nóstre universali, ce-si au cuibulu cu deosebire la noi, o vomu si promovã. Inceputulu s'a facutu. . . Sà traiésca ddiu!!!. Acum cinstite Pinteã s'a intorsu éra lumea cea buna: lumea alba. . . Multumita spiritului de bere si vinarsu, ce s'a scoboritu preste romanu si li-a datu minte. Ei luminati au venitu odata la convingere că dieu numai sub domnirea poterniciloru d'in Pest'a potu sà traiésca. Romanii déca voru sà intre in imperati'a fericirei si bucuriei in sínulu lui Avramu, Iacobu si Moise, tréba sà róge pre intieptii unguni, sà-i domnésca, si sà-i stapanésca. Noi numai sub imperati'a ungunésca potemu vedè faciea lui ddiu, care inca e unguuru.

De aceea Proslavite Pinte! noi renumitii trocari d'in Brasieiu in contielegere cu santii parinti si mucenici d'in resiedinti'a ortodoxiei si cu Boi-lilieci delã Trimbiti'a carpaciloru ne-amu otaritu cu trupu si sufletu, de a arangiã la o bute de vinu marmanziu si la unu butoiu de curechiu acru, o serbatóre cãtu se pôte de pompósa, decãtu care nu a mai fostu in lume. . . Vomu mancã d'in unu blidu si vomu bé dein unu poharu cu stapanii nostrii armeni si secui. . . Dómnue ce fericire rara! . . La acést'a stralucita serbatóre avemu onóre e te invitã cu tóta cinstea si omeni'a.

Magnificenti'a Ta te-ai plansu deunadi in „Gura Satulu!” contr'a unguriloru, inse dieu fara dreptate. Neci angerii d'in ceriuri nu-su mai buni si mai nasdraveni ca ungunii nostri. O! de ai scii! Credemu inse a te convinge, déca ne vei onorã cu cinsti'a facie la unu paharu de beutura si mai multa voia buna. Te asceptamu cu brãciele deschise si pline de dragostea omenésca. . . Cu profunda plecatiune.

In numele tuturor trocariloru si copiiloru
lui Hasmedeu d'in Brasieiu.

Burta-verde, m. p.“

Bucuri'a mea la cetirea acestei scrisori nu aveã margini. Incepui a sarì si jocã de a lungulu casei. Cu unu cuventu neci Pap'a nu s'a potutu bucurã mai tare la priimirea diplomei de semi-ddieu. . . „Me ducu! . . me ducu! . . la Brasieiu“ incepui a strigã si vesti pr'in intregu orasiulu. Trei díle mi-am pachetatu averea colosale. Dupa ce acést'a o

am asediatu in busunariile rocului, dieu n'am facutu multi pureti, ci am plecatu. . . Am mersu mersu, că unu volinteu, ca cuventulu d'in poveste. . . Intru adeveru concetatiunii „Gurei satulu!” se voru mirã de acést'a. Inse trebue sà scia, că nu indiesertu-su Pinteã Vitezulu. . .

Despro caletori'a mea si altele cãtu de curendu. Astadata inchiaiu cu ajutoriulu providentistiloru;

pone atunci aldasiu si norocu:

Eremitulu lumei, alias Pinteã Vitezulu.

A. si B.

A. Bon jour Die conte! — cumu se talmacesce romanesc — Eisenbart?

B. Dr. Popovicu!

MISCARI RESBELICE.

Rusi'a si-a pusu tôte mintile in misicare, că ce o sà intreprinda ea in Orientu?

Guverniulu Franciei inaintésa totu mereu in agoni'a sa.

Angli'a grabesce a adunã tôte paralele Europei.

Pap'a Piu dela Rom'a aru plecã, dar' nu scie seraculu de elu, incatrau sà o ie?

Carolu d'in Romani'a s'a pusu binisioru pre petioru de fuga.

Germani'a inaintésa totu mai siguru spre Vien'a.

Itali'a intaresce santinel'a dela Rom'a.

Ostr-Ungari'a a plecatu cu pasi gigantici catra perire.

Spani'a se pregatesce in contr'a italieniloru.

Turci'a-si intaresce siosielele catra Asi'a.

Er' popórele Europei reteréza siguru pasiu la pasiu catra abisulu sclaviei. . . !

TANDA SI MANDA.

T. Pén'a „providentialulu” trebue sà fia acumu de totu miserabile.

M. Pentru ce?

T. Pentru-cã a scrisu pré multe *miserabilitati*.

M. Acea va fi Dieu. . . !

T. Scii de ce a datu Ddieu omului si petióre, nu numai mani?

M. De siguru ca sà pota amblã.

T. Ba, Dieu nu, ci ca sà póta baremi cu petiórele odihni, candu cu manele nu mai incéta de a plati la — darigrole!

Tóta lumea e la scalda.

Tóta lumea-e adi la scalda, —
Toti vreau a se curati,
Unii de a loru parale,
Altii de morcelerii.

Ráday s'a dusu se 'nnóte
In lacremi la Seghedinu,
Lacremi cè Molnár i stórcé
De la cei ce-i pune 'n chinu.

Éru Ministrulu de finantie,
Fiidu-cà nu póte dormi,
Iea la scaldi in abundantie
In marea de detorii.

Politicii de la Pesce,
Toti ce suferu de orbia,
Se totu scalda nebunesce
In bài de suprematia.

Candu a nevestuicei pele
Se-a cam bine ingrosiatu,
Pléca la baie sà-o spele
De rugin'a de barbatu.

Er' copil'a vienióra
Scie, cà a dese ori
Pe la scaldi o caprióra
Da si peste venatori.

Ciocoesii si boerii
Cei din tíer'a Romanésca
Ei se ducu ca pelingherii
La scaldi, ca sà bechierésca.

Ér' cocónele d'in „Tiéra,”
De a casa far' neci unu nume,
Credu cà pe la scaldi pe-afara
Si-oru spalá a loru rusine.

Deputatii, cari la dfeta
De tacere-au ragusitu,
Ei se scalda, ca sà póta
Er' tacè pone 'n sfersitu.

Ér' unu hotiu ce taie punge,
Ne sciindu a casa traí,
Pe la scaldi pe multi-i tunde
Si se scalda 'n talharii.

Si-asiè astadi toti se scalda,
Micu cu mare, bunu si reu,
Unii 'n rece, altii 'u calda,
Ca si-alu nostru fibireu!

Teatru nationalu in Aradu.

Epistol'a lui Siandricu catra fratele seu de
cruce Todoriga.

Carissime frate!

Érta-me draga, cà nu sciu sà incepu epistol'a acést'a filo-
sofesce: cu inductii stralucite, cu cuvinte in florilate si cu sensatii
bombastice dar' politico póste, ca si unii altii ce vreu pr'in
decoratiuni, lúcsu, politica de lapte acru a masca dreptulu
si adeverulu. Eu voescu ca totu omulu democratú sà fii libe-
ralu cu atátu mai virtosu, cà-ci me determinai si eu a me
familiarisá cu: „Democratulu de Badea Gur'a Satului.”*)

Mi propusem a-ti reportá pre scurtu, si vediu totu o lun-
gescu; n'am ce face, si eu sum peccatosu. —

*) Te priimim bucurosu!

Dar' la obiectu. —

Am fostu la teatrulu nationalu d'in Aradu. Si ce m'a potutu
conduce la fapt'a acésta nationale? vei vedè. —

Sambata la 12 Augustu nou, pre paretii Aradului cetii iu
avisele teatrale, — unde sta espresu scrisu cà se voru re pre-
sentá piesele: „Pecatele barbatiloru,” „Copil'a romana” si
„Femeile cari plangu.”

Eramu frapatu, cugetandu cà in „Pecatele barbatiloru”
se voru tractá secaturile acelora dela „Albina.” In „Copil'a
romana” credeam o minune ne mai pomenita; credeam adica,
cà dsiórele d'in Lugosiu, Aradu si Timisióra, ce sciu tocani
nitielu nemtiesce séu unguresce, au invetiatu li mb'a loru ma-
terna bine, si forfoiurile, codile de cai, cercurile, bordaiturele si
alte narodii de lúcsu piperatu le-au schimbatu cu frumós'a
simplicitate. — Ér' pentru „Femeile cari plangu” m'a cuprinsu
fiorele. Presupuneti numai: cugetam cà voiú vedè femeii de cal-
ciunari batute cu varg'a pre spinare si strigandu intru
ajutoriu patronulu loru pre santulu Spiridonu.

Intru tóte m'am insielatu, si plane totalminte.

Ridicandu biletulu intraiu in parteru; nu asceptai 5 mi-
nute pone candu intoná music'a. Eu asceptam cu totu dreptulu
unu ce nationalu; inse si aci me insielai, musicantii cantara
de capulu loru pre „Höcher Péter” in modu atátu de
escelinte, incátu Dsiórele in ametiél'a loru mai cà facura pre
„Nieder Iuli, Cati, Nanci,” sborandu d'in logiele loru, si cadiendu
de susu pre noi cei de diosu in parteru. Cortin'a apoi se ridicà,
dar' ce sà vediu?! in locu de pecate scrise pre papiru cu còlele
dar' retienute ca documentu, vediu pre Dlu si Dn'a Pascali,
pre comediasiuulu de Balanescu si pre Dn'a Gestianu, toti fa-
cendu figuri si forme atátu de picante si frumóse, càtu uitá-
sem pecatele barbatiloru. . . .

Urmà: „Copil'a romana,” inse nu Dsiórele d'in Lugosiu,
Aradu, Timisióra, si bezirk; ci o tieranca juna ce spune cu
fala si mundria ce e „Copil'a de romanu.”

Tóta sér'a-mi batui capulu intrebându-me: cà óre Dsiórele
nóstre de salonu sunt totu de a cea mundria si fala, me convinsei
inse cà asiè ce-va pentru densele este: zu pöbelhaft, nem le-
het, nagyon komisz.

In fine urmà: „Femeile cari plangu” si ce díce pies'a
aceea? díce: cà femeile candu plangu sunt frumóse ca angerii
ér' barbati ciufi. Are dreptate, cà singuru Dlu Pascali díce la
fine catra chelnerulu (garsonulu) seu representatu de comedian-
tulu Balanescu: „D'ai sci Jeane, cà ciufu mai esci candu
plangi.”

La care dreptate eu insumi me inflaiu de risu, si se intie-
lege, ca sà nu incomodezu Dsiórele aflai de consultu a o
tuli!

SIANDRICU
ceulu mien.

CIGURI-MIGURI.

× (Contele ca patientu.) Unu conte, ce-si bagase burs'a
provisorialminte in bosunariulu: de partea stanga, se intalni
intr'o demanétia cu unu amicu alu seu, care dupa salutare si
resalutare lu-intreba:

— Dar' ce mai faci, mai bine te senti, si cumu te
laudi cu gálc'a aceea? aretandu la portemonais.

— Merçi! mai bine, cà-ci scade d'in di in di, respunse
falniculu conte.

+ Intr'o societate banesa — cuventulu de petrecere pre tribuna
erá: „Numai barbati seducu sesulu femeiescu.” Unu capitann ridicandu-se
nitielu incepu a desfasiurá argumentulu cu urmatórele: Par ma parole
d' honneur! numai si numai barbati seducen teribilu sesulu femeiescu;
cà-ci, ap'a este apa, si pétr'a este pétra, si càtu de dura! — adi pica
nitielu, mans nitielu de d'in colia nitielu si pétr'a s'a gauritu: dar'
femei'a, càtu este de slaba in feliuulu seu totu flucrandu-i si cantandu-i la
urechia incepe a tacè.

Meliti'a Redactiunei.

Dlui G. S. in *Sabiu*. — Respectivulu preuta si invetatoriu, candu li se va dá buna ocazia, să se arete numai la facie de mésa, si vomu cöse noi gulerulu celoru inderetnici. Abonamentulu e priimitu.

Dlui A. P. A. la *bai* — Multumire pentru Suveneri. Dialoģele tramise inse nu le potemu publicá; celu d'antaiu intre Irin'a si Zamfir'a, nu, pentru-cá combate sumarulu diurnalulu „*Famili'a*“ d'in punctu de vedere cá nu e piraminte *scientificu*, pre candu ea singura se dice „*beletristica*“ numai. Déca dlu Vulcanu ca editoru a fundatu „*Famili'a*“ ca diurnalulu beletristiciu si pentru delectare, i-a statu in voia libera, si noi n'avemu de a-i reprobá acést'a intentiune, fiindu-ca a fostu si este o trebuintia mare de unu asemenea diurnalulu pentru stimabilele nóstre dame, caror'a se intielege li vino mai bine la socotéla o lectura mai usióra. Si déca n'avemu

inca unu diurnalulu óre-care absolutaminte „*scientificu*“ nu e vin'a lui. Dupa parerea nóstra inse acést'a idea aru fi prématura la noi, cá-ci n'avemu inca de ajunsu publicu de litero si de sciintie esacte. Dar' déca nu, aru fi de a se reclamá la „*Transilvani'a*“, fói'a Asociatiunei Transilvane, ca dloru să faca pre *scientificulu*, fiindu-cá au si fonsu si barbati de specialitate. — Alu doile dialoģu intre Tand'a si Mand'a nu ne indetulesce, pentru-cá dnii *Porcius* si *Florianu*, preeunu persónalemente ne-amu convinsu, au merite mari in caus'a recastigari muntiloru dela Nasendu. — Éra relativu la diurnalulu nostru permitemu nu numai DTele, ci ori-si-cui altui'a, a dá espresione opiniuniloru proprie fia cáta mai rigoróse dar' solide, chiaru si in acestu diurnalulu déca se va face in stilu umoristiciu. — „*Calendariulu*“ speduitu de multu la Gr. — Cele aprromise le acceptamu. Salutare si reinsanetosiare!

INFRA TIREA dela BRASIOVU

d'in punctu de vedere unguurescu.

Proprietariu, editoriu si redactoru diriginte: **Mircea B. Stanescu**. — Girante respundietoriu si coreactoru: **Basilu Petricu**.

PUBLICITATIUNI

Cu pretiurile cele mai eftine!

In bolt'a de parfumerie d'in Aradu

a lui

Juliu de Schwelengreber

se potu cumpar á:

cele mai fine si mai prospete **odoruri** si **savóne**; **pulvere de dinti** si **odontine** dela cei mai renumiti dintisti; **pomade** de calitate cea mai escelinta; diferite **olee de peru** cu odorulu celu mai delicatu; **Eau de Cologne**, **Eau de Levande blanches**, **Eau de Athenien**, **Acietu de toilette**, **Glycerin**, **Princesse**; **apa preparata**, **Poudre de Ris**, **Poudre pentru fetie de dame**, si **oleu de nuca**, ca preparatulu celu mai nou si celu mai binu pentru colorarea perului.

Cele mai fine **peptene de frisatu** d'in **osu de elefantu**, **bróscu dlestósa**, **kautschuk**, si d'in **cornu de bibolu**; **perii** anglesosci pentru **capu**, **unghii**, **dinti** si **vestiminte**; elegante **ghete comóte** pentru **domni** si **dame**; celu mai mare stabilementu de

ALBUMINE:
fotografie de Parisu; casete stereoscópe;

RUFE DE PAPIRU.

PENTRU DAME!

(In fasonulu celu mai nou)

óirade de capu, **chignéne**, **bucle**, **chici**,
cuptosiele la capu,

d'in **peru matasa** si **atia**;

Farburi de peru anglese si francese.

Eau de Cologne originale.

Rafráichisseur en Flacon. Pentru respandirea odorului binu, de a reimprospetá atmosfer'a, a parfuma salónele, batistele de busunariu si alt., a curati aerulu in incaperile morhosiloru, pentru de a recori capulu si de a paralisa caldurile cele mari si mult. Acést'a inventiune nóua e cea mai practica, ce estata in feliulu seu, si aplicarea acestoru nóue **Rafráichisseure** e multu simpla si comóta.